

ARGUMENTVM EX
Horatij lib: 1 Epistolaru.

Fabula, qua Paris puer narratur amore
Grecia Boreas lento colliso duello
Sulcorum Regni et populum continet aeg.
Antenor cunctis belli pessimo militem.
Quid parisi? et saltem regna cunctaque bella
Cogni posse negat. Nestor componere lites
Inter Pelidam festinat et inter Atidem.
Hinc amor: Ica quidem comitibus cum coniug.
Quinq; Iuliam reges, plerumque Arhim.
Seditione, dolis, scelere atq; libidine et ita
Illiam inter mures peratire et ipse.

ACTVS PRIMVS.

Chryses sacerdos Aegle-
linis.

Aridae facies, namque omnes ordine positi,
sic vobis sumi caelestia vota cadentes,
Dant capere illucce precantia matris Troiae,
Vosque domum redire saluos reperire penates.
Reddite dilectam matrem mihi, donaque vobis
sumite, nec pecuniam redimenda velle puellae,
Sombra sanguiferi venenantes mimuma phaloi.

AGAMEMNON.

I quid hinc, inuisa senex, ac deinde caecato,
Ne tam stulta tua veniat fiducia menti,
Remissis et has ades naves, ne forte venessim
vel te nunc et, nec Aeglelinis infusa tibi
Prestiturum satis, aut que nunc agis aenea saepe
Exipiant mihi: non et hanc dimittere rectum est,
Quin potius quid si patria captiva sineret,
Et castrea idos ad omnem series Aegys.
Et mei sterneret submunda iudicia lecti.
Sed fuge, ne timido moueas mihi pectore bile.
Neue tua possis reita remanere periclo.

CHRYSES SUPPLEXORAT

Aeglelinem.

Exaudi pater, aeneoquo spectabilis aequo,
Qui Chrysam Colchomago tenes, loca exerta, potenti
Alma matrem summissam Troiae dominareis aequo.
Si tua iure meis veneratus vempla sacerdos
Mimicibus, si exerta tuas libamina ad aras
Perferi, aut enqua mea tibi aestima lexica
Plangit hominum moriens, si pinguia vincta flouis

Cupere utiq; bonumq; addere, acq; Probae parenti
Hoc desiderium mi p'fice, pede sagittis
Castea tuis Danaum; lacrymasq; hinc noscitur nostras.

ACTVS SECVNDVS.

Calchibig.

Ancib. ausoni, fortissima pectora, Graii.
Disce Mirmidam iussa obtempera Iouis.
Qui iubet ad sacrae pueri p'prie cibinal
consulere, Astrocha sic monet ira Dei.

ACHILLES CONTIO:

non redire.

Ancida, nunc ego domi sine laude reuersti
Coegimus, si forte tunc sit post reuersti
Et factum licet p'prie evadere, et arcum
que simul extenuat vices in pectus pestem.
Veni acq; nos aliquo clementem fata Deum
Aut q' q' sacrae remittentia somnia notem
Explicet, abiecti divota ree coegimus
Quid nota tibi clade redit diuina edinas
Cui ita nos misere divastat phabus Apollo:
An q' recta mihi p'prie, a q' sacris
Facta mora e, fieri tibi Deo illa exposuit
Acreat et dicit placatq; minime pestem.

CALCHIAS VATES.

Ancida, dilate Ioui, mandata p'fari
p'prie, et causas iram exponere Probi.
Pareo: Nulla mora e: et tu p'prie reuissim
Sacramenta ferens fides mi recta futinae,
Futurum quocumq; p'prie: ne vera loquente
Atq; ideo exposita magis fortasse periculis
Auxilio assu verbisue minime relinquant.

Credo enim nimia quoniam exardescat in ira
omnib. imperis q. praesides unq. Atrius.
semper enim regis metuenda e. ita minor
qui quavis male dissimulat bilemque molesta
consequat, imbibita enim dimissit ira
Nimquam, supplicis donec condissa expedit.
Dic igitur, mi me iubeas sperare salute.

ACHILLES.

Aude animo rates, & que responsa Deorum
Crimine tenes, regem et Atrium spero ad aures.
Sarcas & irati iure tibi numina Phabi,
Dante in hoc alijs sup. abis, corpore sanguinis
Nemo magis in te videtur iniqua
E Demois & spira, no si redet ipse Atrides,
Quem praestare alijs regnandi viris aiunt.

CALPURNIA.

Non dormiat regis, no sarcas reponit Apollo
Ircita; no sicut contempto praeside Chryse
Sarcasem, quem cecidit dimisit Atrides
Nec dilectam misero dignatus reddere matris?
Simee nec precum redimenda agende puella.
Hec fuit, hec fuit multorum causa malorum.
Nec deo ante matris assabit sperare regem,
Filia qua misero redeat formosa parenti
Et redeat nullo pretio no aere redempta.
Necque sarcas Chryse centum statim ad aras
Malomdos de more boves: sic posse videmur
Offensu placare Deum, atque auertere pestem.

AGAMEMNON.

O instante Idis reatus et plene malorum
Qui confita aliquo semper mendacia furo
Contempsit, et nimquam bona rationis amico.

Ipsa recedente: tunc aera tota Iomoni
Ipsa medens, genit. complexa pedore.
Non diffusa per habitatas pendere nostros.

ACTVS, IIII.

Thois Ioui supplic.

Sime parens, restorq. Deu. ratione, si qd
Vnquam generum de se bene, sola tu inter
Cedulas, nostros patet omnia totis
Atque hoc qualifera mihi, q. prima pedore
Eo nato generis: hinc prima laudis adempta
R. ille sine et capto salaria conferre honori.
Cui in contigit spiritum breue labilis aui,
Nunc et indignis Argomento restor. Actum
Dederat. fatis, capiens q. premia victor.
Victoris viderat, in fere Rex maxime Deum,
Ne solus hoc impune ferat: se ceteris auctas
Instaura phojas. ventura in q. tuas
Quatenus agnoscent. Domai perasse tyeranna.
Atq. meo tandem nato sua prima reddunt
R. vestis et ceptos referant in favore honores.

Iouie simlante, Demio sibe:

iungit. Thois.

Omnia aui genite, aui. Anne q. so roganti
Quod petitor: qd enim metuas? Nam scisse iunabit
Nunc tibi me fuerit contemptioe ulla Deum.

IVPPITER.

O ma veta mihi quantum parata laborem
Sunt? quantis adis me nunc Iunonis inique
Obijcient, q. me ditis laudabit auctis
Illa etiam validas Troianis addere vices
Me clamat semp. furiosa perita bile.
Nunc tunc hinc ipsa fere et ignoscante cedas

Van mihi cuncta tua videntur : namque omnia cunctis
Quo peris officium : ne non et recedere possis
Firmabo arcano promissa fidelia mentis.

IVNO IOVI.

Quae nunc plene Idibus tam conagressa Deorum
Secretas habuit res : sint me sine semper
Tales commentus & consilia tanta raptas
Talia ? sine adeo secretis pectore toto
Consilijs quibus ? neque me sine in manum
participem rem, aut inter commentibus. et ?

IVPPITER.

Ne Iuno, ne spera omnes cognoscere nostri
Laboris arcanos mentis te posse : factis
Ardua res haec est, et tibi, quae licet. spera
Sis mea, scire tamen tibi non licet omnia : et
Quae licet & fas est, est nemo hominum Deum
Te perire agnoscat : quare quae summe Deorum
Nulli credidero, ne in quoque nosse labores.

IVNO.

Iuppiter o Divinum sanctissime, qualia tandem
Verba mihi loquereis ? quando unquam pectore atque
Consilia illa tui credi mihi stultum petivi ?
Quin potius placido tua pectore raptas phasi.

Nunc mea sollicitant immensa pectora cuncta
Ne tibiis alba pedes unquam filia Necci
Precepiat mentem sanam tibi : nam nisi fallor
Solite promittis gemis, qua rede revertita
Arguam, Acide scilicet distinetis, et ipsa
Rursus honoratum videat pia mater Achillem.

IVPPITER.

Sic ne celesta ituram capitando nostica reges
Consilia, et solita es ? nec suspitione cavetis ?
Frustra cuncta tua est : nil perfis actibus istis.